Tractatus.

que tñ non est de possibili. vt oīs hō est animal
Sed forte diceres. si regula eēt vera seqret̄ q̄ ista
hominē esse azinū est possibile sic deberet poni
inesse. ḡ hō est azin⁹. ¶ Ad qd̄ rn̄det textus in
effectu q̄ nō ē bn̄ posita q2 ipa est deponibil'. eo
q̄ illud solū est pombile qd̄ est necc̄im. vel possi
bile. ⁊ ḡ dz intelligi regula si ppō talis debite
ponatur inesse ꝑpter qd̄ ponit q̄dā modifica/
tōes quib⁹ p̄dicta ppō dz circūstātionari si ipa
dz esse vera sic pz in textu cū sbdit̄ vn̄ sunt q̄daz
modificatōes. vbi ponit autor tres modifica/
tiones seruādas. si ppō de possibili posita ineē
dz saluari vera. Prima modificatō est si in ppō
ne de possibili ponat̄ signū vl'e aut ipz includel̄
tunc loco talis signi debēt sumi singularia eius
in ɔiuncte. ⁊ sufficit q̄ q̄libet eaꝝ seorsum sum/
pta posset eē vera. Exemplū est vt si dicat̄ i oēs
ptes ꝓportionales linea pt esse diuisa vel i infi
nitas ptes p̄t esse diuisa. vbi signū vl'e implici
tū includit̄ in infinitū q̄ sic debēt poni in esse in
has ptes ꝓportionales linea diuidit̄ ⁊ in has
partes ꝓportionales linea diuiditur nō autez
sic in oēs ptes ꝓportionales linea est diuisa.
Scd̄a modificatio est si in illa de possibili p̄tū
dicti referat̄ ad materiale ipius sbiecti. vt sit sē
sus diuisus tūc ponēdo illā in vnā de p̄n̄ti dz
eē sumi illud materiale l' sibi equiualēs. vt ista
albū possibile est eē nigꝝ. illa dz sic inesse poni
sbc̄m albi est nigꝝ ⁊ ita dd̄m est de similib⁹
Tertia modificatio est si ponat̄ aliq̄ determia/
tio q̄ repugnat copule de p̄n̄ti. tunc ponēdo ꝓ/
positōz in vnā de in eē dz omitti talis detmia/
tio. vt sorte possibile est cras currere. dz sic po/
ni ineē sortes currit. q2 ista ē ipā sortes cras
currit. ⁊ sil'i mō dd̄z ē de ista sorte possibile est
cras comedere q̄ sic ponit̄ ineē sortes comedit.
¶ Ex hac pma pte regule q̄ ē possibili posito i
eē ⁊c. sequit̄ scd̄a ps. s. q̄ possibile simpl'r posi/
tū est admittendū simpl'r q̄dē dico. vt tm̄ valz
sic sine addito. q2 si possibile accipiat̄ cū aliq̄ i
possibili copulatie saltē. tūc nō est admittendū
q2 tūc tota ppō ē ipossibilis. vt dd̄o sortes cr̄.
⁊ hō ē azin⁹. Q' aūt seq̄t̄ māifestū ē q2 ex posi/
tōe possibilis inesse nullū seq̄t̄ impossibile. ḡ ē
admittendū. ¶ Circa istam regulam sest.

Unicum dubium est

Quare ista linea p̄t diuidi in infinitū nō dz ex
poni p actū ɔpletū dd̄o linea est diuisa in illas
⁊ in illas ptes. ¶ Solutio q2 potētia q̄ con/
tinuū est diuisibile in infinitū nō est potētia re/
ducibilis ad actū ɔpletū sed ad actū incōpletū
⁊ ḡ dz illo mō poni inesse. vn̄ regularit̄ sm̄ est
q̄ ppō illa ponēda est inesse eo mō q̄ est possibi
lis. ⁊ sic ista possibile ē me videre oē astꝝ debet
sic poni inesse sic est possibilis. sed possibile est
successiue videre oē astꝝ. ḡ sic ineē poni debet.
Ista vero katherina p̄t parere q̄nq3 ꝑles. dz pōi
ineē sic illa in q̄ ponit̄ signū vl'e. q2 terminus
numeralis facit terminū etiā stare p omnibus
suppositis suis. vel mult̄. ⁊ ḡ dz sic poni ka/
therina parit hūc filiū. parit istum filium.

Scd̄a regula est. Omnes nr̄e rn̄siones
⁊ oppositōes tp̄e obligatōis facte re/
putari debent tanq̄ facte p eadem mēsu/
ra tp̄is vel instantis. Et ad oē impti/
nens eodē mō est rn̄dendū ac si nūq̄m
esset obligatio facta. ¶ Pria ps regl'e
ptz Naz nisi aliquis posset concedere
duo cōtradictoria. ¶ Scd̄a ps pz exē
plo: vt sit ista posita tu es rome: ⁊ ad
missa deīn̄ ponatur ista aliquis hō ē pa
risius: q2 est imptinēs ⁊ vera ipa ē cō/
cedenda. Ad oē em̄ imptinēs sil'r ē re/
spondendū infra tp̄s sicut extra. s: sm̄
sue scatōis qualitatem:

¶ Hic ponit scd̄am regulā regulantē ꝓcessū
h⁹ artis dicēs. Oēs rn̄siones nr̄e ⁊ oppōes fa
cte tp̄e obligatōis debēt reputari q̄si facta p ea
dē mensura tp̄is siue in eodē instanti Et ad oē
imptinēs est eodē mō rn̄dendū in tp̄e obligati
onis. sic extra hoc est rn̄dendum q̄si nunquā
facta esset obligatio sm̄ q̄ ipa imptinens ppō
est vera vel falsa. ¶ Rō pme ptis regule quia
nisi sic aliquis posset concedere duo ɔ̄dictoria
cū ɔ̄dictoria nō repugnāt nisi respectu eiusdem
tp̄is. vn̄ cū opponēs intendat rn̄dentē suū ob
ligare. ⁊ ad ɔcedendū duo ɔ̄dictoria induce/
re. necc̄im est eū oēs act⁹ ad idem tp̄is instās re
ferre. ¶ Scd̄a ps manifesta est q2 imptinēs
nihil facit ad veritatē vel falsitatē ppōis ad/
misse. ergo eodē mō debet rn̄s se habere ad ppo
sitōz imptinentē in tp̄e obligatōis sic extra cu/
ius exemplū est si opponens ꝓponat istā tu es
colonie ⁊ rn̄s eā addmittat. ⁊ ɔ̄n̄r ponat sibi i/
stā. aliquis hō est rome. illa ē iptinens q2 siue
illa ponatur vera siue falsa nō falsificat̄ prima
admissa. ⁊ cū talis sit vera rn̄s dz eā affirmare
sed si pma posita fuisset ista. oīs hō ē rome tūc
ipa esset ptinēs repugnās ⁊ p ɔn̄s negāda eēt.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-78/0618
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG